

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

Xenia & Inscriptiones & Anagrammata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

Cur. Est autem AMARANTVS; Flos vel Spica purpurea, ab immortalitate nomen habens, quod nunquam marcescat. Sed nec de dicitur inter veteres Clemens Alexandrinus: Pulchra AMARANTI CORONA illi reposita est, qui velle se gesserit, hunc Florem Terra ferre non potest. Caelum potest. Illam ergo non in Terra, sed in Caelo voco Coronam, quae aetate non fenescit, tempore non deflorescit, specie non flaccescit, rugositate non decrescit, nec aestimatioe vngquam rilescit. sed semper virida & vernans, semper florens, semper recens, semper tui similis perennat, & gestantem mirè oblectat. In illo autem Viridario reperitur, de quo Pater vester S. Augustinus canit:

S. August. Hyems horrens, aestas torrens, illic numquam sanantur

Flis perpetuis Rosarum Ver ager perpetuum. Virent prata, vernant jata, rini mellis insunt, Pigmentum spirat odor, liquor & aromaticum.

Illam Coronam Inmortalitatem & Amarantini nomen, in illo Florido Viridario decerpendam, TABVLAE HÆC VOTIVA toties adorat Tibi, quoc pagialis quot hincis, quot verbis est expressa. Huic voto meo Eueant Superi, Caelumque annuat:

i. Pet. 5. Deus autem omni gratie qui vocavit te, ipse, perficiet, confirmabit, solidabitque ipsi gloria in saecula saeculorum Amen, Amen.

PRÆLOQVIUM.

REVERENDE ADMODVM

PRÆSVL.

XINCRASunt, vel potius translata, duo fulgida Luminaria e duobus illustribus Candelabris: duo, inquam, Praelanè Idubus Cœnobij Sibranis, ROBERTIVS ET BACCARTIVS, hic e Laubienfiflute è Floreffi canit. Vni sanè illustri famæ & nominis, quibus pridem ab obsequio fueram per professionem Theologicam. Sed his extinctis, seu translatis, succensa sunt & successerunt duz nouæ Lucernæ canonica & lepali electione. Successit ROBERTIO R. CAROLVS DE SEVERI, cuius inaugurationi congratulatus sum paucis ab hinc mensibus Talula votiuæ Xenij Symbolicæ adornata ex sacra littera. Successisti. Tu, Reuerende Domine, BACCARTIO, Fratrum tuorum votis susfragantibus electus, & euectus, ut luceat omnibus, qui in domo sunt, nec vltiè sub Modio sis reconditus.

i. Reg. 10. Tibi autem eodem nomine & vinculo obstringor quo alteri: idoque & alteram planè similem delineauit: Tabulam votiuam Xenij sacri adornasam, quam & in Manus Mineræ, le offero. Nolui enim esse similis illis, qui Sauli recens electo obverti, despecterunt eum, nec attulerunt ei munera. Suscipe igitur benigno vultu qualiacumque Minerua nota promit, aut si mavis, quæ condit mercatoria

Matt. 5. mea Officina. Nec villa existimes; nam ex Satarum litterarum Thesauris, & Agiographorum diuite penus, sunt deprompta. Suscipe ame in die Benedictionis Tuz pio benedictione Ramum virentu Oliuz, Arborem Thuris feracem: Dyploidem Insitiaz, Quadrigam salustiaz: Ramum Palma longeuus. Hæc sint Abbatialis Tulæ Tulæ Perstromata, Abbatialis Mensæ Tulæ Acroamata, vel, Bellaria, in die insugurationis sacre. Quæ quidem omnia compendiosè alijs verbis, & alio ordine complexus est Propheta Baruch, dum Monile hoc tuo circumdat pectori. Dicit ubi sit prudentia, ubi sit virtus, ubi sit longanitas vita, ubi sit lumen oculorum, & pax.

Non ergo dicam Discere, sed Docere; nam ad eam euectus es sublimem Cathedram, ex qua Docere Nat. oportet & Facere. Qui autem fecerit & docuerit, hic magnus vocabitur in Regno Cœlorum. Et qui ex hac Cathedra dignitatis, in qua situs es, ad iustitiam erudierint multos, fulgebunt sicut stella in perpetuas Aeternitates. Hoc tibi Calamus meus, hoc animus vouet. Faue, & Vale.

Non ergo dicam Discere, sed Docere; nam ad eam euectus es sublimem Cathedram, ex qua Docere Nat. oportet & Facere. Qui autem fecerit & docuerit, hic magnus vocabitur in Regno Cœlorum. Et qui ex hac Cathedra dignitatis, in qua situs es, ad iustitiam erudierint multos, fulgebunt sicut stella in perpetuas Aeternitates. Hoc tibi Calamus meus, hoc animus vouet. Faue, & Vale.

Inscriptio E FLVCTIVS EMERGO, Chronographicum.

Sit: dbl, fiatilvsqVe tVls, aC DoMYI tVæ oluz virentiu.

Ex. Reg. 15.

EPIGRAMMA.

Sit Tibi Pax, Damuid, Tuz, Fratrumque Corona:

Ros erit hic vitæ, quo Benedictus eris. Omne bonum Hebra: desigant nomine PACIS. Sic venes Mitra prospera cuncta Tuz. Ensignum Pacis, Ramum Florentis Oliuz, Tert volitans Arca casta Columba Tuz.

Pf. 132.

Gen. 2.

PACEM cum solemnitate solent adprecari plebi Praesules, in sua Liturgia: Hanc igitur sibi primum possideant, in alios cum benedictione ritu sacro refundendam. Et sanè iucundum est, nomen Pacis, maxime hoc calamitose auro, in quo ad Pacem tota respicit Europa, propediem alioqui peritura. Nec alia esse debere. Missis Regum, quam Pax est quies populorum, ut sapienter dicebat Rex quidam apud Castodorum. Hinc & illud Poeta Tragædiæ: Pulchrum est eminere inter illustres viros, Coniulere Patriæ, parcere afflictis, fera Cede abstinerere, tempus atque ira dare, Orbis quietem saculo Pacem suo.

Castod. 2.

Senec. in Olinu.

Hac summa virtus spectatur hac caelum vis. Sed nonnulli, qui ingenio sunt bellicoso, gloriam suam ex publico malo venantur, & dedecore suo gloriantur, dum è Mari & Terra (ut Neptunus obiecta

olim fecisse fertur [Equum Martialem suo Triden-
 te exultant. His autem vellicat S. Bernardus, *cu-
 dum ait: Duplex mortalibus Angelica paritio illa
 qua gloria Deo, Pax hominibus nuntiatur; qui dum
 gloria usurpant, turbant pacē O stulti filij Adā, qui
 contentiones pacē, & gloriā appetunt. Et pace per-
 turbato iaculo, in quo si quis in favorē Pacis publi-
 cē afflerat, non auditur, sed licet vox eius si vox in-
 caniantis sapienter, canit iudis Regi Misistis. In-
 nō dī quā spā, vt olim interroget, *Restene iunt em-
 nia? Ecce ante sit omnia: pro respōdo audi: Quid si-
 bi & Paci Transi, & sequere me. Certe Pax celi pe-
 nit, iam pridē exiit a teris, nec rediit est, tot licet
 revocata votis Sed quoniam publicē iaculi Pacē re-
 vocat non possumus, nec h. ctenus speramus; Tu
 Renerende Prajul, tecludō domestica custodi, &
 fove, quali in gremio aur gynecaeo amabile Nym-
 pham, Amalthea cornu secum ferentē Si igitur in-
 terrogas cum Samuele; Pacificus ne est ingressus
 tuus; Respondet cum illo, Pacificus est.*
Ad immolandum Domino veni
 Si autem ad immolandum Domino in celsa Dig-
 nitatis locum ascenderit erige Altare quod possis
 vocare DOMINI PAX. In illo pratum Domino offe-
 re Holocaustum, Te illi, Tuosque subditos, Tuā-
 que omnia offerendo & litando. Hoc fecit Gede-
 on, dum caelesti in auguratione designaretur, &
 salutarer ab Angelo Lux populi Dei. Hoc si et-
 iam Tu feceris, felix erit ubi ad regimen ingref-
 sus, felicitior progressus.*

Hoc ergo primum votum meum est, vt Tibi sit
 Pax & Fratibus Pax, & Domui tuae Pax: Hoc quo-
 que sit prima sollicitudo tua. Sic inter viros illos
 gloriosos ceteris, de quibus Sapiens, qui *Stu-
 dium pulchritudinis habentes, pacificantes sunt in
 domibus suis. PAX* Haec dicitur est frugifera & benedi-
 cta, quam S. Benedictus legauit filijs a se benedi-
 ctis. Haec hereditas a vobis exulta, & celsus ir-
 rotata ab illi Fontē, omnem benedictionem ger-
 minabit. Procul ergo ab ea similitates & emulatio-
 nes, dissidia & disceptationes, omnisque *Radix a-
 maritudinis sursum germinans.* Suffocant enim ger-
 men pium Patris caelestis *Spuria haec vitulamina,*
 & infelices fureuli, sarculo severioris disciplinae a-
 nerruocandi: Amaritudo inspergunt Fatum Frater-
 nitatis: fuligine deturpant speciem candotis, & ve-
 nustam faciem Religionis.

Iterum repeto. Sic pacificus sit ingressus tuus,
 vt Tibi ex animo dicant tui quod olim Filio Isai:
*Tui sumus, d. David, & tecū fili Isai Pax, Pax tibi &
 Pax adiutoribus tuis. Te enim adiuvat Deus tuus.*
 Qui sunt adiutores tui; Fratres tui. Est quidē & Ad-
 iutor, sed & susceptor Deus, cui nunc merito ca-
 nere debes: *Tu es gloria mea, tu es susceptor meus, &
 exultant caput meum.* Hoc Patrio te suscipiente,
 hoc Patroo te adiuvante gloriare. Et quia Reli-
 giosi tui, Fratres tui, etiam adiutores sunt, Pax sit
 Tibi & Adiutoribus tuis. Sed quoniam Pax illa scilicet

de qua Apostolus Religionis Coripheus: *Qui-
 busque vane regula facti fuerint. Pax super illos, &
 ce non est Religio, quae ad religando dicta, cordium
 debet esse colligatio. Suis tua igitur directione &
 auctoritate Filij S. BENEDICTI Filij pacis: ad eū-
 dem scopum aeternae pacis tendant, & a sacelli cir-
 cumertante orbita ad primum Vitae & Vitae Prin-
 cipium reigentur. Frustranea est auctoritas, &
 ruminosa potestas, si eam non fideant Pax & Cha-
 ritas. Haec sunt duae Columnae Templicij, quarum
 vna *Directio*, altera dicitur *Fortitudo*, ab Hebrae-
 is *lactis* & *Boez* nominatae. Est igitur Pacis
 amator; imō & celorypus, quia Nympha est qui
 nūā fulget specie, miro candore, de qua dicebat
 S. August. *Hanc qui tenet tenet, qui non habet ex-
 quirat; si Dei Filius esse aueat.**

Haec Tibi hic repaenato sub symbolo Rami
 virentis Olivae, quam Columba aruit olim ad
 Arcam sub vesperam, & eius Directori Nōmo
 cognovit laci nuntij laetum signum. Tu igitur
 non ad similitudinem voca ad Arcam, quae Tibi inter
 varios iam fluctus regenda committitur, Colum-
 bam Caadisaam, quali Pacis Caduceatorem & Le-
 gatū, vt cum Ramo virentis Olivae adueniet, &
 omnia Tibi salutis prosperaque nuntiet, Teque
 dirigat iugiter, donec calcatis fluctuum voluimini-
 bus, eius auctū cū Arca tibi coactredia & Filij tu-
 is in ea navigantibus, ad solidi litonis securam
 pertingas stationem.

Sed quandoquidem de Pace etiam publica hic
 mentio facta est, quam inter tot turbulenta cla-
 des O. bis affectat inaximē, audiat Deus postre-
 mum hoc pro illa voti meum ad se directum, ver-
 suque expressum, nec a proposito nostro alienum:
*Turbida Neptunus: e in Pallade bella ciebat;
 Ast OLEA inuenta Palladis arte, fugit,
 Tu Patris. Eterni Sapientis: Pallade maior,
 Effera RAMO OLEAE bella fugare potes.
 Neptunus sileat, sileat Maortuus ignis;
 Fracero satis, heu, sanguine praia madent.
 LILIA iunge AVILIS, & LILIA iunge LBONI,
 Fœdero ter sancto TRES venerentur APES.*

Anagramma,
 BARTHOLOMEVS DE BOSSVTO
 OB SOLEM, VI THUS ARBOS DAO.

*Sole sub aethio (naum) THUS spirat odorem,
 Quando ferax cortex premit avoma) iuum.
 Ille liquor Thuris facer est pro Namine Divium:
 Gignitur ipse solo, passit odore polium:
 Iam Tibi SOL flagras, sic Tu fragante liquore,
 Cordaq; Thurisfero, perge placere Deo.
 Solt namque Deo Thuris servantur honores:
 Toure quoque iratus flebitur ipse Deus.
 Esto ARBOS THURIS, rorem sub cortice cerā n;
 Qui placat iuperos gratos odore choros.*

PLANTIA

Reg. 3. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Xeniam
Secundū
Arbor
thuris
dorsum
Ferun-

Syntagma ex sacris litteris, & Sanctorum Patrum dictis. ALCIAS in Emblem.

Eruntur Dij olim elegisse Arbores cultui suo dicanda: specialis Ioui placuit Quercus, & Aesculus, quae fronde salubrem umbram, glande cibarium panemque plicis praestabat, ante vltimim-gmatris, triticaceaeque clementis. Hinc Emblematicum:

Grata Ioui est Quercus, quae nos servatque fovetque.
Servantici quae querna corona datur.

Apollo Lauro sibi factam voluit, quae semper veritas, nec terretur a fulmine, nec torretur ab yre. Laureae exinde corona donatur doctrina conspicua, quasi Apollinis Myrta.

Plurimae inferorum Deus elegit Cupressum, quae & sancta & fatalis arbor dicitur, quod succia non regeriment; ideoque tumulis mortuorum circumponitur:

Funeris atra mihi ferax cinis Cupressi.
Bacchus Vitem & Hedera sibi deignavit; ideo Hedegeram enim Poeta vocat, & sic invocat:

Bacche vacemiferos Hedera redimite capillos.
Pan Deus Pastorum elegit Pinum, Hebraeos populeos amos Minerva Oleam, Venu Myrrham, Iuno Iuniperum. Harum arborum fronde tempora cingebant Deorum horum factis optantes. Aesculo coronabantur qui Ioui, Lauro qui Apollini, Cupressulo qui Pluto, Hedera qui Baccho sacrificabant. Sic testatur sacer textus de Iudaeis: Ducbantur cum amara necessitate in die natali Regis Antiochi ad sacrificia, & cum Libera sacra celebrarentur, coquebantur Hedera coronati Libero circumire.

In hac Deorum electione Arbos Thyris, communis videtur relictae, quam omnes gentes sacro ritu Thyris quibuslibet Djs suis adoleant; Thyrisque honos agnere Divinitatis Symbolum est: Hinc il lud Praetor:

Templati statuam, solum tibi Thyris honores Sed in forte Deus noxter Thyris te pudiat. Immo in publica lege illud crebri dicitur offerri, ut sit Memoriale super altare in odorem suavitissimum Domino. Sic nec Similagine sacrificium erat sine Thyris, nec Paucis propositionis, nec Primitiarum oblationis. Dei quoque iussu Altare Thymiamatis erectum est, in quo Thyris odoramentis mistum velere & mane circumabatur in Altari aureo, ante velum Sancti Sanctorum. Refertur etiam Hebraei inter Templi miracula, incensi Thyris fumum sic semper ascendisse, ut nunquam descenderit, quo significatum autrumant. Caelo fuisse Deoque gratissimum, Certè omnia penè sacrificia sicut SAE, sic & THYRE condiebantur; Sale designante discretionem, Thyris odorem.

Quid de nota Lege? Nonne Christus, ut AVRO Rex, & MYRRHA Mortalis, ita & THYRE Deus agnoscitur voluit a Dynastis Orientibus?

Aurum Thyris, Myrrham, Regis, Hominiq, Deoque. Donaverant.

Hunc Thyris honore mei invidentes iurati hostes, quaque via cogebant Christianos illum trans-

ferre ad Deos suos facticios, ficticiosque; pauculis ex Aetna granulis, de eorum velinivita manū, in Arulam flammescerem iniecit. Nicomediae cum milia Christianorum milia in Ecclesiam die Natali Christi convenissent, diuinum Solem in Orientem suo adoraturus iussit Diocletianus ianus oculi, & ignem circumaccendi, Tripodemque piaz foribus ponit, clamante Praecone, ut qui ignem effugerent vellent. foras egrediens Ioum Thus adoleter. Sed cum omnium vaa vox foret potius se in mortem subituros, igne abimpetu, illo die nati metuerunt caelis, quo Christus in terris Instat Thyris odoriferi se obtulerunt igni, ut hoc sacro Thymiamate corporum & animarum agnoscerent & adorarent Deum recens natum, ceteri se instar Pharaonis ex cineribus suis novam vitam, eamque perennitatem, resumpturos.

Sed ut quid haec tam alio repetita principio? Ut luculentum sit Thyris Arborem & hucum omnium Deo fuisse sacrum, Caelo gratum, ore odoratum. Non minus enim eius sossitus & odor omne genus azomoniorum extrahit, quam fumus jecoris Tobiam plicis. Thus scilicet symbolum est devotionis & in oratione ardentis, quae à se dispellit diemomium, & dirigitur sicut incensum in conspectu Dei, atque acondit sicut Virgula sumi ex aromatis Myrrina & Thyris. Ideo Sanctus Iohannes ubi vidit in caelo Thyrubula & Phialas plenas odoramentorum, intellexit esse corda & orationes Sanctorum.

Propter haec omnia, REVERENDE PRAESVL, in Anagrammate, quasi Nominis tui factio omine, Arbori Thyris sub Solis fulgidi ferentibus radijs sacrificanti Te assimilatum volui, optans illud Tibi convenire quod inter encomia cuiusdam Praefulis canit Sapiens: Quasi flos rojarum in diebus veris: & quasi lilia in transitu aquae: & quasi thus redolens in diebus aestatis.

Hac velut Triplici efflorido Sponsi Horto collecta Corolla, reticem tuam adornatum cupio in die benedictionis & inaugurationis tuae. Quid verò melius optabilis que venire valeam. Ros, Lilijs, Thyris fronde & odore: De Rosa audi Poetam:

Rosa flos odorque Divinum,
Rosa Caelitum voluptas,
Decus illa gratiarum,
Ro a prima cura Veris.
Cum Vere Patre Florum
socianda Laus Rojarum.

Tua ad Praefulatum electio facta est in seute Vere, ve possit verè de Te Dominus dicere: Super ipsum effloretbit sanctificatio mea. Haec Sanctificatio Flos est Rojarum in diebus vernis, animum reddens vernantem, & purpureo colore fulgidum. Conobitum tuum etiam in transitu aquae situm est, & Lilijs confusum. Volitudo est germinans Lilia. hoc est animas candidas & puras, illi gratas qui pacetur inter Lilia. Denique electionis tuae confirmatio altitudo facta est tempore, ut fias per benedictionem solca-

Exod. 30.
Levit. 1.
Levit. 24.
Iuvenius Presb.

Martyros Rem. in Nazah Dom.

Tob. 6.

Pf. 146.

Can. 5.

Apoc. 5.

Eccle. 34.

Isai. 55.

nem, quasi *Thuris* radolens in diebus aestatis. Arbor *Thuris* ista à Sole aestivo suavem expirat odorem, suavemque sine incisione emittit liquorem, quasi primigenias lacrymas. Sole illas ciente. Quid dicam? Nonne Sol iam tibi irradiat? Nonne flatur super caput tuum, ut *Thuris* fragrantiam suis eliciat radijs? Esto ergo facer Soli, esto facer Deo, quasi Arbor *Thuris*. Ab accenso per Solem diuinum in te pietatis ardore aroma coalescat, quod totam tuam possit perfundere domum, odore nitidae vite, rose caelestis gratiae, fruge vitruis omni-geneae. Hoc rose & odore omnes noxios humores putidosque mores fugare valeas, & dicere illud Sapientiae: *Ego quasi **Thuris** non incisum vaporant habitationem meam. O odor pietatis, Christi bonus odor est omni in loco, Coelumque sua imbuunt, instar **Thuris** accensi, fragrantia.*

Isa. 61.

*Sic decet igne sacro Cor Praesulis **Thuris** adinstar, Ardeat, & fumum tollat in Astra suum.* Peropto igitur, & iussum repeto & voueo, ut vita totus sis ex *THURIS* compositus, suauisque redolens, ut possimus dicere de Te: *Odor vestimentorum tuorum sicut odor **Thuris**.* Certe si senserit fragrantiam vestimentorum tuorum *Aeternus* Pater (à quo benedictionem expectas ut Jacob ab *Isaac*, cum pellitis manibus & veste Primogenitus; non tamen furum & subrepticum ut ipse, sed palam & cum solennitate) *Aeternus*, inquam, ille Pater eandem impetietur benedictionem, quam alter Pater terrenus propheta obtutu & lumine: *Ecce odor filij mei, sicut odor agri pleni, cui benedixit Dominus.*

Ecclesi. 24.

Xenium Tertium
Diploma
iustitia
& honoris.
Pl. 44.
Ia 26.
Baruch. 5

Inscripio. DILIGENTIAM.

EPIGRAMMA.

*Si Deus ille Tuus Te praesentibus unxit,
Induc Latitiam, dilige Iustitiam.
Hanc Tibi dat Spontam Lituae, Vestigia decoreis,
Quae Fratrum in medio Te facit esse tuorum.
Dilige Iustitiam, iunget se gratia, veram
Latitiam pariens: Ros Tibi Lucis erit.
Dilige Iustitiam, praesentem Tuam Laubia Nomen
Gesserit Iustitiae Pax, Pietatis Honor.*

Synagoga ex
sacris literis.
Sanctorum Patrum
di-
stis.

Quomodo Titulum istum honorificum promeruerit *LAVBIA* iam ex astiquis temporibus, non notum erit, qui memorari quam ferax olim fuerit Virorum eruditione & pietate praestantium, in sanctitate & iustitia Domino seruientium. Quae nam pars Belgici Orbis ignorat *Vitmarum*, *Ermunum*, *Abelem*, *Theodulphum*, *Amoluinum*, *Vulgilium* (Viros pietate & doctrina florentissimos, & in *Synagoga* Album relatos) hoc in *Coenobio* re-fecisse ut Praesules? Quis ignorat eos non solum illic semen sacrum Religionis fecisse, sed etiam in *Flandria*, *Theotracia*, *Fania*, *Gallia*, *Belgio*, sese magno zelo, maximoque cum fructu, in uelium con-

versioni impendisse, & errantium reductioni? De his canere possum:

*En tibi iam uarijs factis dissecta, resecta.
Belgica terra tuos qui te genuerunt Parentes:
En Praesules, Abbatibusque tuos, quas una uenit
Religio, Latio quam Caeli Clauiger olim
Iniulsi, ac nostrum pariter diffusis in Orbem.
Quid dubia meritis erras ambagibus istos
Et fides, & uita, morumque, imitate Magistros:*

Certe de ipsis uerum est illud Sapientis: *Collaudabunt multi sapientiam eorum, & usque in saeculum non delebitur* eorum corpora, tamquam Parentum sacratissima pignora, *Ecclesia* Collegiata in *Bianchio* adseruare uolet cum honore, illic & *Laubijs* certis de causis translata Praesulis & *Coenobitarum* *Laubienfium* assensu. eorum memoria ibi in benedictione est, & ossa pullulant de loco, uo, germinantque uaria beneficia pia usque fera.

Ecclesi. 44.

Ecclesi. 49.

Merito ergo Tibi nomen est *LAVBIAS ANCTAE*, & iustitia, Pietatis honor. Tanta enim fuit pietas alumnorum tuorum, ut communi consilio iam ab olim sanctum fuerit, ne quis eorum intra

Templi Claustrique tui limites depositionem habeat & sepulchram, ne forte miraculorum gloria fulgens, det occasionem incolis immutandi nomen quod tibi primitus inditum est. *COENOBIVM* *PETRI*. Huius Claustrum diphensum pro Symbolo sacro gestas, & illud ipsius *OS* quod *SVRAM* *MEMORIAM* *CONIUNGIT*, & sacratissimum eundem Reliquie perthonosif d'anseras in *Lipfianis* pretiosissimum quod preciosissimum est omnium eorum quae possides. Donatum uero fuit *B. Vifmaro* apud Apostolicam sedem Legatum tunc agenti *Os* istud, per *Ioan-nem* *Sextum*, *Romanae* *Sedis* *Orbis* *que* *totus* *Pontificem* *Maximum*, ut *Clauiger* *Caeli* *Te* *sibi* *in* *perpetuum* *Haereditatem* *uendicaret*, *agnolentes* *apud* *Te* *sacrum* *illud* *de* *corpore* *suo* *pignus*: *Tu* *que* *uicissim* *illum* *ingiter* *agnolentes* *PROTECTOREM* *TVM* *ET* *PATRINVM*, à quo Nomen istud inuolabitur haberes, & *PETRI* *COENOBIVM*. Repeto igitur propterea Tibi illud Propheta *Baruch*: *Exue te stola iustitiae & uexationis tuae, & indue te decore, & honore eius, quae à Deo tibi est, sempiterna gloria. Circumdabit te Deus Diplodo iustitia, & imponet tibi capiti honorem aeterni. Si audite uolueris uocem Petri Patroni tui, & uocem Benedicti Patris tui, eorumque, uestigia sectari firmiter resoluereis, quocumque turbine & uexatione infestare, Nominabitur tibi nomen tuum à Deo in re-piternum: Pax iustitia, & Honor pietatis, Licet ergo bellorum iniuria, & temporum varia procella, plurimum fiat Religionis decori & quieti infesta, ita ut multa Familia Religiosa sibi iam illud nomen apud *Italam* expressum possint assumere, *Pauperum* *la* *tempore* *conuulsam* *tamen* *numquam* *deserere* *de-* *hent* *nomen* *illud* *gloriosum*, *Pax* *iustitia* *&* *pietas* *H. n. r.* Quia debent semper illud Propheta attendere ut uerificetur de ipsis: *Vocabuntur in terra fortes iustitia, plantatio Domini ad glorificandum, & adificabunt**

Baruch.

Iso 54.

Gen. 17.

bunt

bunt deserta a seculo, ruinas antiquas & dissipatas erigent, fundamenta generationis & generationis. Sane benedictionem accipient a Domino, quicum que sunt de generatione parentis Domini, quarentis faciem Dei iacob. Sicut dicitur ut iacob, cum illo in nocte illius in auroa invenient benedictionis lucem, que dissipare valeat caliginem, & eos innovare ac reuocare in pristinum splendorem & decorem, exorta luctus & vexationis stola.

Sed hæc lætis ad sponsam tuam LAUBIAM, Reuerende Prælati, quam in die celebri inaugurationis tuæ, sacro desponsas Anulo, d. x. x. x. tuæ inferto in symbolum fœderis æterni & fidelitatis inviolandæ. Ad Te autem maxime spectant, & ad Te diriguntur quæ ad Sponsam diriguntur, quia illi us & Sponsus, & Pater es, & Tutor, & Caput. Tibi ergo dictum hodie cense illud: Indue te decore, & honore eius que Tibi à Deo est sempiterna gloria. Circa unctioe Diploide à Deo iustit. e, & impone capiti tuo Mitram honoris æterni. Quoniam est DIPLOIS IUSTITIE, nisi vestimentum virtutis omni generis, per iustitiam significat. Hæc Diplois iustitiæ ubi referentur per Pallium Abbatiale, quo circumvestitur, quodque sic semper gerere te decet, ut his memor Dignitatis Tuæ, iustitiæ que erga Deum, erga subditos, erga te ipsum consecrandæ sic Myrrhæ, gutta, casia desuunt à vestimentis tuis, in odore suavitatis cunctis ad Te accedentibus. Desigatur etiam per Vestem Poderis, cui qua sitas, coram sacrorum Hierarchia in die Tuæ Benedictionis quâ profiteris Te optare sic indui benedictione, ut ad Pedes vsque pertingat, hoc est ad finem vsque vitæ, ut ab illis discernatis quibus Regius Prophecia: Operantur sicut Diploide confusione sua. Quid igitur videri dicam, nisi id quod iterum Prophecia Baruch: Anima quior esto, exhortatur enim Te, qui te nominavit. Si iustitiam dilexeris & oderis iniquitatem, aderit Tibi qui vocavit & nominavit Te Dominus Deus tuus, Adoret, ut iuret Te ad colendam & commendam Sponsam tuam, ad adonandam Spatiam tuam. Exhortatur enim Te ad illud, & propterea nominavit Te & vocavit, ardentem desiderans imponere capiti tuo Mitram honoris æterni, & nominare tibi nomen cum: Sponsa tua: Pax iustitia, Pietatis honor. Exhortatur etiam Te ad id ipsum S. Petrus, cuius Clavem duplicem geris inter Symbola tua Abbatialia. Exhortatur Te S. Benedictus, qui legem tibi tradidit & commisit, quasi Virginem quam vult esse intemeratam; cuius & Tutor esse debes & Custos zolotypus pro eius observatione & incorruptione non & excelso animo decertando. Quod si feceris, Tibi in præmium benedictionem & vitam perennem reprobabit. Efficias igitur ut subditi tui ambulent in verbo Sæ.

Pf. 44.

Pf. 101.

Baruc. 4.

Baruc. 4.

Bron 6.

Si gaudentes in honorem Dei, semper esto memot dicti illius apud Sapientem Manatum lucerna est, & lex lux: & via vita increpatio Disciplinæ.

INSCRIP. SVRSVM V. LOCITER TENDO EPIGRAMMA.

RHEDA solet Magnos in Templum ducere RHE DAM Offero si scanda's, spondeo Magne eris. M.A. NVS eris, Cælig, ceter propevabis in Arcem Nec facient villos ebrius iaxa moras. Virtutum Currus, quibus est à Cardine nomen, Eterni Templi limina certus adit.

Xenium Quartil Qu adri- ga Jala- tta.

Soleat Magnetes Rhedis & Quadrigis per cõ- ita vehi, ut sint à turba lemoti, à pluvia curi- a juto & liffudine immunes. Etiam illis vtritur ad ostentationem gloriæ, ac fortitudinis; ideo in bellis olim Quadrigarum vltus frequentissimus fuit. Sic de Turno canit Heroicus Vates, Hæc. 12. Pofcit equos, atque arma simul iatq; superbus Emicat in eurrum & manibus molitur habenas. Propterea etiam Zachariæ Prophetæ in visione ostenduntur ad præmium paratæ quatuor Quadrigæ: In quadriga prima equi rufi, in secunda equi nigri in tertia equi albi, in quarta equi varii & fortes. Prophecia quoque Nahum bellum imminere significans, sic cloquitur: Vox imperis rota, & equi firmos, & quadrigæ ferventis, & equitis ascendenti, & micantibus gladij, & fulgurantis hasta. Quasi diceret cum Poeta quadrigarum pizhanium te vorem describeret: Volat vi feruidus axis. Iamque humiles, iamque elati sublimè videntur Aera per vacuum ferri, atque assurgere in auras. Quin & ipsi olim Dij Quadrigis insidentes pingebantur, ad eorum indicandam magnificentiam: Apollo cum radiante Corona, Neptunus cum Tridente, Iupiter cum Fulmine, Mercurius cum Caduceo suo, in pompa circumducebantur in ludis Circensibus.

Syntagma Ex sacru- teris, & Sanctorum Patrum dicta.

Zach. 6.

Nabu 3.

Virg. Georg. 3.

4. Reg. 2.

Isa. 66.

Ab. 8.

Abac. 3.

Nota est etiam sacris in litteris Quadriga ignea Eliæ, qua in caelum vectus est. Arque apud Iliam, ut Ecclesiæ nouæ gloria describitur, dicuntur ad eam adduci filij eius inelyti, in equis, & in quadrigis, & in lactis, & in carrucis. Nempe, non solum viles & humiles, sed etiam Nobiles & Optimates ad Fidem & Ecclesiam sanctam adducendi significatur cum magnificis suis Curribus & Rhedis. Certè Candacis Regiæ Eunuchus, super gazas eius vni versas Præpositus, Rhedâ vheebatur, dum eum ad Fidem & Baptisimum Philippus adduxit. Nec Rhedam deseruit, sed ibas gaudens per viam, suâ Quadrigâ vectus, gaudens se reperisse veram viam, illamque de quo scriptum est, Quadriga tua saluatio.

Non immeritò igitur ego in die inaugurationis tuæ ad Sacrum Principatum, QUADRIGAM Tibi offero, Tuæ congruam Dignitati & Principatui, ut hæc confendas immunitas; a pedum Aa dolore

adolore & lassitudine, à luto & pulvere, à pluvia & Rotas) moderamen & firmum adhibere poteris
 rutiline, gaudesque incedas per viam quæ ducit
 ad vitam. Hæc etiam vinctus poteris rutilis præhæ
 ãntic, v. Gloriaeque contra hostes conficere, ac in
 Civitatem caelestem ovis introire. Hanc **QUA-**
DRIGAM fabricavit ille qui in Evangelio appella-
 tur **Fabri filius**. Habet autem quatuor rotas, in qui-
 bus est spiritus vita, quatuor **Columas** argenteas, cū
 Reclinatio aurea, & **Ascensu** purpureo, quatuor, E-
 quos perniciosissimos, semper in sublime tēdentes,
 & vndique oculos, anfractuosa confraget; ut
 nera facile discernentes & superantes. Hi Equi, hæ
 Columnæ, hæ Rotæ, quatuor sunt Virtutes Cardi-
 nales. **Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudo**
 quibus omnes Mortales huius viæ anfractus & obic-
 ces poteris peruadere, & in Cæli Regiam cum ra-
 diante Corona & Mitra, cum Caduceo Pacis, cum
 Virga dñi: *Et inquit* cerō tendere, securē
 pertere. Ab hac **QUADRIGA** Tibi salutaris.

Ezech. 1.
Cant. 4.3

Es. 44.

Hæc est illa Rheda Quadrigæ, quæ **S. BENEDI-**
CTUM, Patrem tuum, exivit ut alterum **Blum**,
 & per viam luminibus coruscantem, pretiosissimo
 Pallio exornatum duxit, præeunte & inclamante
 caelesti Præcone: *Hæc est via, qua dilectus Domini*
BENEDICTVS in **Calum** ascendit. Hanc eam-
 dem viam itare potes, similemque consequi lucem
 & eodem amicitii Pallio.

Per **IUSTITIAM** enim & zelum, quem induere
 debes pro Domo tua & Domo Domini, alter **Elias**,
 aut **Eliæus**, esse potes, & Heres fieri **Pallij** **Parris**
Tui BENEDICTI, simulque **Spiritus eius duplicem**. Per
 illum Te & Tuos calcans Iordanis fluctibus vol-
 lubilibus in Ierusalem caelestem perducens, ad visi-
 onem æternæ & solidæ Pacis, ubi repōita est **Coro-**
na iustitiæ, quam reddet iustus **Iudex** his qui bonum
 certamen certarint, cursum consummarint. *Adem*
seruarint.

1. Tim. 3.

Per **PRUDENTIAM**, Tuæ aliorumque salutis pro-
 spicies, quasi **Triplici** oculo præditus, Præterita,
 Præsentia, Futura intueberis, & agnosces quomo-
 dō præterita recogitanda sint, præsentia ordina-
 da, futura prævidenda, ut illis provideatur. Sic
 scies quomodo Te oporteat conuersari in domo Dei, in
 Ecclesia Dei viuens, ut loquitur **Apostolus**. Nam
 quādoquidem, ut verbis **S. Hieronymi** utar, in Te
 omnium oculi dirigitur, domus tuæ conuersatio,
 quasi in specula constituta, magistra debet esse publi-
 cæ discipline. **PRVDENTIA** quoque Te instruet
 quomodo oporteat cum pusillis & infimis con-
 versari, illis condescendere, rudes & duros emolli-
 re, omnibus omnia fieri, ut omnes tibi subditos lu-
 crificias: ac pio artificio eorum animos penetrare
 ut ad optima impellantur. Deniq; lumen prudē-
 tiæ sic pedes tuos dirigit, ut nihil temerē vel in-
 consultē aggrediaris, nec præcipiti gressu proce-
 das, ne impio gas aut aberres, sed **Palpebra** tuæ præ-
 cedant gressus tuos.

1. Tim. 3.

Hier. ep.

Prou. 4.

Per **TEMPERANTIAM** (quæ in hac **Quadriga**
 & Rheda non inimum tenet locum inter Equos

Fulgentes manibus videre gemmas,
 Aut auro bicere, & cubare cocco,
 Regales dapibus gratulare menjos,
 Sed nullo trepidum timere capus,
 Nec vano populi fauore rari.

Hæc est beata vita, compellere animi noxia vota,
 & reat rationis, Continentiæque ac Temperan-
 tiæ habetis sese vbiq; regere & moderari inter
 cupiditates huius sæculi.

FORTITUDO faciet ut ad veris non frangaris, &
 bene inchoata generoso animo perficias & pro-
 quaris:

Nam velut è medijs consurgunt liliæ spinis,
Sic virtus ipsi crecit ouatque malis

Poteris ergo per illam præhæri prælia Domini
 cum **Equis** illis **Nigris** apud **Zachariam**, ad bellum
 paratis, & ad cursum ephippiatis, quos non infidelis
 dixerimus designasse **Vitos** fortes Ordinis **S. Bened-**
icti, pro causa Dei & religione forti animo catē-
 tes, sicut & alij Equi albi, vel rufi, aut varj coloris
 alios designant Religiosos, qui veste candida ru-
 tuntur, vel subrufa, vel diversè alterius coloris.
 Nam omnes illi ad hoc contendunt, vt De gloria
 promoveatur, & in idem vna mente conspiciant,
 diversè licet veste. Sunt enim velut bellatores varj
 baltheis & paludamentis in cohortes distincti,
 sub eodem tamen & Imperatore & Rege.

Harum itaque Virtutum Rotis Equis que velo-
 cibus opto te feliciter vehi, quasi Cherubim oculis
 Dei Curram trahentibus, quem in ætænum
 Templum cerō produunt. Vel ut cum **S. Cytillo**
 loqui: *In hæc virtutū quatuor Anchoris firmi simi*
in portu sapientiæ ratem fige, nec unquam mundana
semperhatu fluctibus eludi poteris, aut elidi. Pro **Co-**
rona ad j. io, quod & hæc Virtutes **Pædum** **Ab-**
batiale Te requirit, cuius significationem stylo
 veteri, & leonino versu quidam sic describit:

En Baculi forma Præsul, datur hæc tibi norma.
Attrabe per summum, medio rege, punge per imā,
Collige, sustenta, stimula, vaga, morbida, lenta.

Inscriptio. ADMULTOS ANNOS.

EPIGRAMMA.

AD MULTOS ANNOS Tua se be. ed. fio: Verē
 Tene erit ad multo, quam lo pervnus erit.
 Quod brevis est ani ad multos non manet Anno:
 Quid nostris anni pauci: s esse potest?
 Sed paucos Annos multo Virtutibus imple:
 Sic nec erunt pauci, sic nec erunt que brevis.

Non

ANTIQ

Syntag-
ma Ex
sacris
teris, &
Sancto-
rum Pa-
trum di-
ctis.
Job. 10.

Non immerito hic inquiri possit, cur in die so-
lenni sacra congregationis Palmarum, inla-
mari ex ritu benedictionis sacro monentur, ad
MULTOS ANNOS AD MULTOS ANNOS. Certè omnes
tantum annos, alij unum, alij paucos menses vel
dies in suprema Cathedra sedent, ut ut potuer-
int dicere cum Tiago: *Illi qui donat diademata
fronti, Res eius nostras celeri voratis*
Turbine verjas.

Seneca in
Thyeste.

Ecclesi. 18.

*Non contemtur in diebus anni, nec numeretur
in mensibus, quandoquidè in quibusdè amaritudo
est, eos tenebrosos turbidè possident. Sed quales, quales
sunt. Anni nostri, brevis est omnis huius vite longi-
tudo. Quid enim est hæc vita, nisi ad sepulchrum
viam? Vita nostra ad mortem turrat prope gestu,
etiam inuita. Quod maturè considerans quidam
Sanctus dixit:*

Gen. 42.

*Ipsam quod vivo est veluti rapidissimus annus
Qui sursum exortus semper ad ima stuit.*

S. Gregor
Naz.

*Quid de his quoque qui in dignitate sunt, censcat
sapienter, an requirit? Ne sibi fidant hoc eis vultu-
culatum & cordi adpressum: OMNIS FORENTA
TUS BREVIS VITA. Quam multi Infantis & Pedito in-
augurati, vix illis fructu, mortis pede hinc sunt ex-
gressi: Hæc in quodam Epi. aphio suo quidam Præsul,
vno dumtaxat mense Pallio & Cidari Archiepiscopi-
dali adornato:*

Ecclesi.

*Sum Cameræcense gessi qui pondera Mitras;
Aprile posuit, Mavis & illa tulit.*

*Im. nõ in iplo supremo Ecclesiæ fastigio positus in-
clamaui solet in die Coronationis: Non videbu-
r annos Petri. Id autem verum esse mille & sex
centorum annorum docuit experientia. Ad annos*

Ad Multos annos, ad multos annos.

*enim Petri nemo adhuc successorum petigit in Sed nec immemorem Te decet esse illius quod Sa-
supremo culmine & regimine. Quod si huius rei rationem exposcis, audi Bi Petrum Damiani. Hoc ad felicem mortem, & securam beatæ vite Palmæ
calestis iudicij ordo disponit, ut humano generi mortis Diebim inquit ipse, in nidulo meo moriar, & sicut
perierim inveniatur. Et quæ despicenda sit vita temporalis Palma multiplicabo dies. Niquid idem est ac si se-
gloria, in ipso gloria, principatus evidenter ostendat: rido quæ futura sunt recogitans, se sic alloqueretur
quatenus dum præcipuus hominum tam angustis re: Quamvis ampla mihi sint Palatia, amplæ opes &
portu respondio moritur, tremefactus quisq; ad prætor possessiones, omniaque angusta; tamam non erit
ladi sui obitus custodia pronocetur. Et arbor humani nisi Nidulus & Lectulus quoniam e morientem exci-
generis dum casum & verticem suum ita facile cor- plet, in quo omnia erunt angusta. Præparabo igitur
uise considerat sicut coacta formidinis, in suis va- tur hunc mihi Nidulum tempestive, in quo pac- te
a & ramunculo contremiscat. Hæc piè & eleganter quiescam, & super hunc Lectulū ex nunc: figa ocu-
los.*

Pf. 89.

PALMÆ RAMUS, in Symbolum votivum: quia &
longæva est Palma, & talis indolis, ut virginitibus
oppugnetur, sed quæ non cedat queribus, sed quæ
magis premitur vel uretur, eo magis se erigit &
exaltatur. Ipsa quoque diminutione eorum quæ
deorsum sunt foliorum proceræ extollitur & incre-
scit verus cælum; sicut quæ si non de & fructu co-
ronata suo, folijs eius orbiculariter dilatatis, & or-
dine quodam specioso digestis Quid plura? Palma
semper vivens, nunquam marcescens, crebro fructifi-
cans; suavis est ad cibum, umbrosa ad requiem, hono-
rabilis ad triumphum, ait S. Ambros. illam ergo in-
ruere, Tibi me consignatam in sacrum symbolū
robotis oneri haud succumbentis, in stimulum
heroicæ virtutis, in votum vite longæ & felicis,
denique in victorie in adipiscendæ augurium &
progusticon. Memor esto illius quod cum Palstre
laque canit ecclesiæ chorus. Insuper ut Palma florebit,
mo Domini, in atrijs domus Dei nostri florebit. Ade-
huc multiplicabuntur in senecta verbi Opto Tibi
iustitiæ & rectitudinem: opto Palmæ vitorem &
ferulantiæ: opto Cedri Multiplicationem &
firmitatem celsitudinē opto plantationem & progeniē
in domo Domini fore: unda: opto deciq; vberem fe-
licitatem & felicem. Hæc omnia verbis prædictis
complectitur Palstes, hæc omnia etiam nostre vo-
tuo lympo o continentur, hæc quoque omnia illa
vox comprehendit.

Pf. 92.

leb. 9.

los, sicque fiet vt ex illo postmodum exurgens rāquam Palma vetans perenni fonde, inueniam multiplicatos dies meos rōta aeternitate. Præclara lanē cogitatio & resolutio, quæ omnes concernit sapientes, omnes divites, omnes mortales, omnes ad Eternitatem beatam aspirantes: non enim ad immortalitatem pertingere valent, nisi per mortis tramitem, nec ad augustam cæli Palmam, nisi per Lectuli & Niduli angustiam. Hoc autem quod apud Iob mox sequitur, videtur mihi Prælatos in sublimi loco honoris & gloriæ constitutos concerneret:

Isaia 28.

Gloria mea semper innouabitur.

Arcus meus in manu mea insaurabitur.

Gloria sæculi mox deflorescit, flaccescit, in veterascit, & euania petit: *Erit Flos decidēs gloria exultationis eius, quasi temporaneum ante maturitatem autumnū.* Gloria in Deo sita, solida est & florida. In hac vita florem, in altera fructum parit: hicque inchoata, ibi iugiter inuouabitur, nec vquam imminuetur. Sæper vernans est, quia *Radix eius aperta est iuxta aquas.* Sæper recens & fructifera, quia *Ros in messe eius morabitur.* Sæper sui similis perennat, & nouā cor lætitiā afficit, quasi dicim se se innouare. Dei igitur gloriam promovendo, ad illam perennantem adipirare debent Præfules, per illam noua Cidari, nouaque Veste Poderis, Gemmis & Infulis novis adornandi.

Tob 29.
Ibid.

PALMA diu vinit, flore scit, pacit, obrumbrat:
Hanc Tibi dum venio, prospera cuncta volo.
PALMA est Victorum: Palmam complere laus.
Latus erit semper si modo Victor erit.

FIAT, FIAT,

Chronographicus Versus.

Soc ICIU SACRIBACIHO
ADMVLtos Annos te LaVbIa patre si VatVr:
Æternos Annos TV qVoqVe ca si Vere.

CONCLUSIO.

Omnis in hoc gracilis Xeniorum summa Libello
Sic Tibi grata, simul gratus & illa vouens.